

Som jag af min bolagsman, David Hummel, mot-
tagit en skrifvelse, hvaruti han på det kraftigaste förklarar
sig protestera mot mig, för återfäende, dels af, genom mig
såsom säkerhet för Kassakreditiv, pantsatta tjugufem aktier
i aktiebolaget Bergman Hummel & Co, dels, i sin helhet, af
enahanda aktier, som jag hos minna "släktningar" för
gäld pantsatt, samt slutligen i och för bestridande af det
yrkande, som jag nu, likasom de föregående ären, gjort,
att mitt ärliga uttåg skulle, i sin helhet, afföras från mitt
i firmans egande kapital, i stället för att, delvis, jag upptoges
såsom firmans gäldenär, så tvingas jag att afgifva min förklaring:
1: De till kreditiv-säkerhet lemnade aktierna pantsattes
med min bolagsmans medgifvande för flere år sedan.

Sålunda var jag till denna pantsättning fullstän-
der berättigad.

Samtalvis har jag försökt få min bolagsman att
inse det olämpliga och för den sjunkande krediten skadliga
att nu söka tvinga mig att åbertaga, hvad under gynn-
samare förhållanden för lång tid sedan, och med hand-
 eget medgifvande, pantsattes.

Da jag härutinnan icke vunnit gehör, hafva
dessa tjugufem aktier blifvit afhentade och till bolagets
disposition återställda, men visserligen har denna operation
samt åtföljd af den verkan, som af så oklak åtgärd var att
förakna.

2: De pantsättningar af mina aktier, som jag för öfrigt
gjort, hafva för min bolagsman anmälts, och icke då af

Honom bestridts, hafva dessutom skett för aratal sedan,
och icke allmät såsom pant för de firmans förbindelser,
hvarför jag icke låst mig betalningsskyldighet, utan äfven
för firmans egen gärdständer gäld, och visserligen ej endast
åt mina släktingar, utan till helt främmande personer.

Som mina resurser icke medgifvit att, i sin helhet,
betala, annat än delvis, min mor, så magtar jag ej heller
att främtaga henne de, under sådana förhållanden, till
hennes pantsatta aktierna, lika litet som det kan ske med
Bankokomissarien E. Deutsch, som dessutom fortfarande
egen fördran hos firmam.

De ledigblifvande aktierna, som synta skäligast
kunna återställas, hoppas jag deremot kunna återfå, så
pågående liqvider kunna fullständigt regleras.

3: Angående Djörkfors och uttagen för detsamma, så har
inköpet af Djörkfors och affärens drifvande skett med min
bolagomans medgifvande, och således icke i strid med
bolagskontraktets bestämmelser.

Öklagligen har affären gått med förlust, så att
uttagen blifvit större, än hvad önskeligt varit, men denna
omständighet kan icke förringa betydelsen af det en gång
skeddä eftalet.

Så min bolagoman för enskildt fastighetsköp grän-
skade uttag från firmam, hafva äfven dessa af mig
utan anmärkning medgifvits, och blifvit från hans i
firmans egande kapital afförde, och deras sedvare an-
vändande skett utan någon som helst af mig gjord
reklamation.

Jag har således icke, under nuvarande förhållanden
för enskild del i ringaste mon förringat förmögenhet till-
gångar, utan tvärtom genom låg förberest tillgångar att
undvika uttag för Björkfors, eller så att dessa kunna
snarast regleras; men hvad, som under föregående gym-
nasare tider skett, kan och får icke med rätt och
billighet räknas, såsom vore det nu gjort.

Jag får således o' min sida, då vår bokförare
ensamt lyssnat till min bolagsmans befallningar, bestrida,
att min uttag icke de sedvare ären, såsom alltid fört
egt rum, blifvit från mitt investerade kapital alligen
efförda.

Detta noteringssätt har för andra uppgifvits såsom
nödigt, på det att firman skulle kunna komma i åt-
njtande af den högre ranta, som på förlagsfördringar
beräknas, än den, som enligt bolagskontraktet kunde
bolagsman gottgöras; men är detta mindre berättigadt,
då det bidragit att i sin mon inför de bankirer, fram-
för hvilka Balansextraktet framlägges, visa tillgångar,
som i verkligheten icke finnas, i den del de utgöras
af fördringar hos den ena eller den andra bolagsmannen.

För öfrigt får jag protestera mot min bolagsmans
beskyllningar, att "spoliera" firmans tillgångar, då det
deremot varit han, som erstat min vilja samt trots mitt
bestridande rigat ombytet af annan art, än de vår
affär egentligen afsåg, i det min bolagsman invecklat
oss i vidt omfattande förlagsaffärer, borgensförbindelser
och aktieköp, hvareid i många fall hela kapitalet

och i andra största delen deraf, gått förloradt.

Härigenom samt genom sista öfrets pröfning, —
då firmans sjelf icke drabbats utaf några egentliga förluster,
hvarken genom Konkursen eller annan olycks handling —
och icke genom minn enskilda pantsätningar eller
uttag, firmans tillgångar blifvit så väsentligen nedsatta,
som skett.

Hadde deremot minn åsigt om vår afförs skötande,
som funnit sitt uttryck i den af mig uppsatte och af minn
bolagsman biträdde öfverenskommenhet af d. 11 Okt 1871,
om ej för, helst efter denna tid följts, så skulle vår
förmågenhetstäckning varit helt annorlunda, än hvad
den nu är, och för jag i thy stycken å min sida
protestera emot de mig obehörigt gjorda bestämningarna
och emot det så i ett som flera afseenden obehöriga
bokföringsväg så för firmans som för aktiebolaget,
samt emot det att den angifne öfverenskommenhets
bestämmelser, hvarken till andra eller bokslut blifvit
åttagna.

Nederkalix d. 27 Augusti 1879.

// K. Aug. Derom